

Od Dunaja tichý vetrík povieva

♩ = 112

Zapísal Anton Budinský



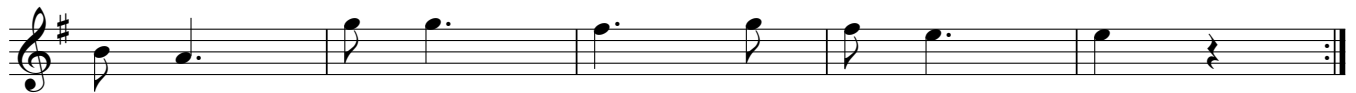
Od Du - na - ja ti - chý vet - rík po - vie - va, už sa dcér - ka



od ma - mič - ky od - be - rá. Od - be - rá sa



od ma - mič - ky, od a - pič - ka svo - je - ho, že už



i - de do byd - lis - ka i - né - ho.

2. Ešte sa vás, má mamička, spýtať mám,
či ja ešte tejto noci tu spať mám.
[:Nie dcéruška, nie dcéruška, nie so mnou,
koho si si vyvolila ten s tebou.:]

3. A ja som si vyvolila z ruže kvet,
krajší je ten môj najmilší než ten svet.
[:A ja som si vyvolila, vyvolila ružičku,
že už musím opustiť svú mamičku.:]